

Máme za sebou podujatie, na ktorom ste predstavili svoju novú knihu Gombíky zo starej uniformy. Aká je to kniha a komu je určená?

Kniha je síce nová, ale poviedky nie sú celkom nové. Je to zbierka poviedok vybraných zo starších knižiek. To, čo ich spája je taký motív detstva, chlapčerstva a druhý dôležitý motív je, že väčšina z nich sa odohráva v Piešťanoch, kde som strávil detstvo. Tieto poviedky vychádzajú z môjho najšťastnejšieho pobytu v tomto meste, keď som bol malý chalan a lietal som tadeo na bicykli a zažíval tu prvé, zázračné dobrodružstvá života, ktoré mám navždy zviazané s Piešťanmi.

Potajomky sa nádejam, že si knihu prečítajú aj menší čitatelia, vo veku hrdinov knihy. Možno si cez poviedky aj niektorí dospelí spomenú na svoje detstvo .

Nakoľko je kniha autobiografická a udalosti v nej sa aj skutočne odohrali?

To sa nedá vyjadriť v percentách. Vždy je to tak, že človek zažije nejakú udalosť, ku ktorej si neskôr možno aj niečo primyslí, podomýšľa, vyfabuluje, alebo povedzme spojí dve historiky do jedného príbehu.

Ste známy a úspešný spisovateľ. Aký ste však čitateľ?

Som oveľa väčší čitateľ ako spisovateľ (úsmev). Vždy som radšej čítal, ako písal. To mi aj ostalo. Je pravda, že voľakedy som bol aj lepší čitateľ, ako som dnes. Mal som ale aj lepšie oči a pamäť. Niet však dňa, kedy by som niečo nečítal. Na mojom nočnom stolíku je kopček knižiek, ku ktorým sa každý deň vraciam. Niekedy som schopný čítať aj pol hodinu, kým zaspím (úsmev). Keď ma však niečo naozaj zaujme, dám si na to aj celý deň a potom čítam od rána do večera, lebo sa toho neviem nabažiť a nasýtiť. To mi ostalo z mojich čitateľských začiatkov, ktoré považujem za jedno zo životných šťastí, že som mal možnosť dostať sa k dobrým knižkám. Hlavne cez moju mamu, ktorá bola veľkou čitateľkou. Spomienka na moju mamu sa nachádza aj v tejto knižke. Prvá poviedka vznikla na základe toho, čo mi rozprávala moja mama, ja som sa pokúsil zachytiť to do slov a prepísať do knihy.

Myslíte si, že vás vo vašej tvorbe niekto ovplyvnil?

Spisovatelia majú tú výhodu, že majú najviac dobrých učebníc na svete. Všetky dobré knižky obľúbených spisovateľov slúžia akoby také učebnice. Človek v nich obdivuje, ako to ten autor alebo autorka dokázali tak nádherne napísať. Niekedy sa možno vo svojich začiatkoch pokúša napodobniť ich štýl a niet sa za to prečo hanbiť.

Dnes sa veľakrát spomenuli na besede Piešťany, ako miesto kde sa odohrávajú vaše poviedky. Aký je váš vzťah k Piešťanom dnes, s odstupom času, keď tu už nežijete?

Mne je v Piešťanoch vždy tak pekne, aj keď trošku nostalgicky. V podstate si vždy hovorím, prečo som taký chmuľo a nechodím sem viac, lebo v Piešťanoch je najlepšie na svete (úsmev).

